

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. Qvæ Est Vigilia Ascensionis Domini. De tertio motivo desiderii
sursum ferendi, quod illuc suspirare nos faciat, qui in nobis habitat,
Spiritus sanctus. Lachrymaru[m] desce[n]sus, asce[n]sus ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Eccles. 2. 4. bunt adhuc sitiunt, & in eum desiderant prospicere quem vident Angeli. Unde sicut fides & desideria in caelo non impediunt satietatem Beatorum, ita neque hic sanctorum mentium, quae illuc desiderando aspirant. At verò sitis terreni cordis aspera est, inhumana est, crudelis est & barbara, quae tanto magis inanem & vacuū reddit animum quo se magis explere putat. *1. Pet. 1.* Sicut somniat sitiens & bibit, & postquam fuerit expergefactus, lassus adhuc sitit & anima eius vacua est, inquit Propheta: Et paulò post: *Ecce servi mei bibent, & vos sitiitis: Ecce servi mei laetabuntur, & vos confundemini.* Tum enim praecipue sentitur confusio cum aliter atque expectatur, accidit, quod in siti terrena tam familiare est, quam decipi & illudi in humanis & terrenis desideriis, frequens est & prope quotidianum.

Is. 29. Domine, da mihi illam aquam quam promittis, ut non sitiam, neque illuc amplius pergam haurire, ubi cisterna sunt cisterna dissipatae quae continere non valent aquas. *Isid. 65.*

III. PUNCTUM.

1. Pet. 1. **Q**UAE ergo ratione terrena tantum & non caelestia desideras, eadem necesse est ut caelestia tantum & non terrena desideres: quia cum desideria sint velut quaedam animi vacuitates, quas desiderando animus vellet expleri, nunquam explebit terrenis & caducis, sed solum caelestibus ac aeternis: & sicut terrena desiderans avocatur à caelestibus, ne quid terreno desiderio detrahatur: ita desiderantes caelestia prius avocandi sunt à terrenis, quae animū

ita dividunt & distrahunt, ut illis caelestibus ac beatis satis dignè desiderandis par & idoneus esse non possit. Hinc Sponsus sponsae: *Pone me, inquit, ut signaculum super cor tuum, Cant. 8.* In signaculo scilicet sunt cavitates sicut in corde nostro vacuitates illae quas diximus; si qua autem in materia imprellum est & formatum signaculum, nunquam replentur illae cavitates nisi per ipsiusmet signaculi superimpositam formam: sic plane desideria nostra nunquam replebuntur nisi per illum ipsū, ad cuius imaginem & similitudinem formati sumus; Unde illud tam frequens sancti Augustini: *Creasti nos Domine ad te, & inquietum est cor nostrū donec requiescat in te: Necnon istud Divi Bernardi, Capacem quipp: Deo animum quidquid Deo minus est non implebit: ceteris rebus occupari potest, at non repleti.* Quod non minus pie quam verè & fuse Thomas Kempensis; *L. 3. de* *Imit. Chr.* *Quidquid desiderare possum vel cogitare ad solatium meum, non hic expecto, sed in posterū. Expecta c. 16.* *modicū anima mea, expecta divinum promissum, & habebis abundantiam omnium bonorū in caelo, si nimis inordinate ista appetis, perdes aeterna & caelestia; sint temporalia in usu, aeterna in desiderio. Non potes aliquo bono temporali satari, quia ad hac fruenda non es creata; etsi omnia bona creata haberes, non posses esse felix & beata, sed in Deo qui cuncta creavit, tota beatitudo tua & felicitas consistit, non qualis videtur & laudatur a stultis mundi amatoribus, sed qualem expectant boni Christi fideles & praevalent interdum spirituales ac mundi corde quorum conversatio est in caelis.*

Vide in 3. parte, in fine, Ubi de Votis Paupertatis & Castitatis. Necnon in 4. Sabbato hebdomadae 18.

FERIA QVARTA.

QVÆ EST VIGILIA ASCENSIONIS DOMINI. De tertio motivo desiderii sursum ferendi:

Quod illuc suspirare nos faciat, qui in nobis habitat Spiritus Sanctus.

Accipietis virtutem superveniens Spiritus sancti, in vos. Act. 1.

Flabit spiritus eius, & fluent aqua. Pl. 147.

Ad maxillam descendunt, & à maxilla ascendunt usque ad caelum. Eccles. 35.

VERITAS PRACTICA.

Lachrymarum descensus, ascensus est: quod est descensus celerior, eod & ascensus velocior.

RATIO postrema partis, qua priorem satis declarat, hac est, quod descensus lachrymarum ex caelesti desiderio manantium quod est celerior, eo & caeli desiderium vehementius esse designat.

Sed quod caeli desiderium sic per lachrymas designatur esse vehementius, eod magis valet apud Patrem misericordiarum, & Deum totius consolationis, quod est ascensum lachrymarum esse velociorem.

Ergo quo earum descensus est celerior, eo & ascensus velocior. At proinde quando sibi spiritus & fluent aqua, fluant quantum sibi, & caeleste desiderium magis semper accendatur.

I. PUNCTUM.

HÆC Spiritus sancti virtus quam illi erant accepturi, quibus Christus Dominus loquebatur, non erat tantum fortitudo ad corroborandos contra difficultates eorum animos, sed etiam pietas ad eos ita emolliendos consideratione rerum divinarum & praesertim caelestis Beatitudinis, ut, quod ait Apostolus, ipsi intra se gement ed' suspirantes & festinantes. Et nos ipsi, inquit, primitias spiritus habentes, & ipsi intra nos gemimus, adoptionem filiorum Dei expectantes, redemptionem corporis nostri. Et rursum alibi, scimus enim quod si terrestris domus nostra huius habitationis dissolvatur, quod adificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, aeternam in calis, nam & in hoc INGEMISCIMUS, habitationem nostram, qua de caelo est, superindui cupientes.

Cum enim ex una parte, mirum in modum afficerentur erga Deum, & res divinas, ex alia vero non parum inde retraherentur ob importunas corporis & vitae praesentis necessitates; tanto inde desiderio tenebantur caelestis illius libertatis consequendae, qua uni Deo tranquille vacarent; ut quod magis accederent ad beatam illam vitam, eod se longius adhuc positos crederent & ingemiscerent; quibus gemitibus illud inter alia boni accedebat; ut non minus mundo & creatis rebus adhererent,

tanquam advenae & peregrini, imo ut exules nihil nisi patriam respirarent: Nam & qui sumus in hoc tabernaculo, inquit idem Apostolus, ingemiscimus gravati, scientes quoniam nondum sumus in corpore, peregrinamur a Domino, audemus autem & bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, & praesentes esse ad Dominum.

O jucundiores omni terreno gaudio lachrymas! O utinam mihi caelitus depluant & de Dilecto annuntient, quando veniet, aut Ps. 41. quando veniam & apparebo ante faciem eius? Ite gemitus peccatoris mei, ite & nuntiare Dilecto, quod eius amore languo. Sic nos frequentissime movet Spiritus sanctus & sic postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus; Unde illae manant lachrymae caelestis desiderii, quae quo descendunt ex corde & ex oculis uberius, eod in ubera Dei ascendunt verius, id est, divinam eius pietatem tangunt & movent certius ad multas obtinendas gratias. Talium lachrymarum descensus, ascensus est; & quo descensus est celerior, eo ascensus est velocior. Quod certe est cogitatu pius & utile.

At primo quidem paulo attentius illud est considerandum, quod cum ex diversis causis pia lachrymae possint excitari, tam vero ex duabus praecipuis, quae sunt irriguum illud superius, & irriguum inferius, de quo est mentio in libro Iudicum & in libro Dialogorum S. Gregorii. Irriguum inferius sunt lachrymae promanantes ex peccati culpa vel poena, quales illae tam multae Davidis, Magdalenae, & aliorum vere poenitentium. Irriguum vero superius est quando ex desiderio caelestis patriae ita colliquescit anima; ut toti in lachrymas defluant oculi, sive ob praegustata illius aeternae beatitudinis gaudia; sive ob certam spem, ac fiduciae quaedam teneriorem sensum eod perveniendi, sive ob dilatum dissolvendam desiderium videndi Dei nunquam a nobis offendendi, de quo desiderio hic potissimum agitur; quod tantam cum piis illis lachrymis cognationem habet, ut quod desiderium est vehementius, eo sint uberiores & celeriores lachrymae; & quo sunt uberiores lachrymae, eo magis significant desiderium illud esse altius, seu profundius & vehementius. Sic sanctus Augustinus, quantum, inquit, quisque est sanctior, & desiderium sancti plenior, tanto fit vius in orando fietus uberior. Et in Psalmos,

ad

ad hunc versiculum: fuerunt mihi lachryma mea panes die ac nocte, sapienter adverteit non esse dictum a Davide lachrymas fuisse potus, ne si lachrymando potaret, videretur sitim, quae in arde sebat ad fontem vivum, extinxisse; sed cum dicit lachrymas velut panem manducasse, sic indicat manducando plus sitivisse ad fontes. Et cum additur, die ac nocte. sic expl. cit, sive in prosperis sive in adversis rebus, ego desiderii mei lachrymas fundo, ego desiderii mei aviditatem non desero.

L. de
Lut. Chr.
a. l.
O Suprema civitatis mansio beatissima! o dies aternitatis clarissima quam nox obscurat, sed summa veritas semper irradiat. O utinam dies illa illuxisset!

II. PUNCTUM.

SEd quod Caeli desiderium sic per lachrymas designatur esse vehementius, eo magis valet apud Patrem misericordiarum, & Deum totius consolationis, quod propriè est, ascensum illarum lachrymarum esse velociorem, quasi gradu pari descendant & ascendant, seu qua vehementia descendant, eadem simul tangant & moveant sinum divinae pietatis.

Duo enim sunt, quae seorsim sumpta magnam apud Deum vim habent; nempe desiderium, & lachrymae: at quantum magis simul juncta poterunt apud ipsum? Sic agnoscebat David: *Posuisti lachrymas meas in conspectu tuo*; id est, ut habet quaedam versio, *intra te, in sinu tuo*; quod illustrans sanctus Chrysostomus, nihil, inquit, ita conglutinat atque unit Deo, ut lachryma: Itemque alibi: *Neque enim perinde amnum fontes, floridos reddunt hortos, ut plantam preceationis fontes lachrymarum irrigantes faciunt in summam altitudinem excurrere*. Atque huc referas ex Ecclesiastico, quod supra partem indicatum est: *Non despiciet Deus Dominus preces pupilli, nec viduam, si EFEUNDAT LOQUELAM GEMITUS*. Nonne lachryma vidua ad maxillam descendunt & exclamatio eius super deducentem eas? *A maxilla enim ascendant usque ad caelum; & Dominus exauditor non delectabitur in illis?*

Quae postrema Sapientis verba duplicem possunt habere sensum & quidem contrarium, sed tamen ex aequo convenientem. Primus quasi interrogando *Nonne delectabitur in illis?* Nonne placebunt illi eius lachrymae?

nonne se his sine permoveri? Alius sensus quasi affirmando, *non delectabitur in illis*, id est, compatietur, condolebit, statim movebitur ad id concedendum quod orant lachrymae. *Nec erubescunt*, inquit jam supra relatus sanctus Ambrosius, *nec erubescunt in petendo, & impetrant in rogando. Causam non dicunt, & misericordiam consequuntur*. *Vires lachrymarum preces sunt quam sermonum*: sermo enim interdum non totum profert negotium, lachryma semper totum prodit affectum. Adde quod sermo est longior, lachryma verò quantocius sese explicat.

Atque hinc notant quidam interpretes, quod dicente Scriptura, *Ezechiam flevisse fletu magno*: dicit tamen Deus se *visisse lachrymam eius*, sic enim ex Hebraeo vertunt: *audi vi orationem tuam & vidi lachrymam tuam*, quia videlicet, prima Regis lachryma, quae in tanto fletu cepit defluere, Deum statim commovit. Non expectavit Deus postremas lachrymas, non tertiam non secundam; sed prima decedente, cum Dei viscera commota sunt. *Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum; & plorabo die ac nocte non mortuos, sed me viventem?* Esto una tantum sufficeret lachryma, non oberunt aliae, cum nulla vanè fluat coram Deo, & quae suum non referat fructum ac meritum.

III. PUNCTUM.

LACHRYMARVM ergo descensus, ascensus est: & quo illarum descensus est celerior, eo ascensus est velocior seu potentior: quia sic ubertim & celerius fusae lachrymae indicant, quale sit lachrymantis desiderium, quam ardens, quam incensum & spiritale, quo desideriorum ardore ita permovetur divina bonitas, ut cum ad eminentem Beatitudinis locum preparare vult aliquos homines, sic disponat & emolliat per pia illa desideria & suspiria, ut aptè Plaltes regius: *Beatus vir cuius est auxilium abs te: Ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymarum, in loco quem posuit Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem, videbitur Deus Deorum in Sion*.

Atque idcirco, ut ait sanctus Augustinus in hunc Plalmum, *desiderium differtur ut crescat, crescit ut capiat; non enim parvum aliquid daturus est Deus desideranti, aut parum exercen-*

dus est ad capacitatem tanti boni : non aliquid Deus quod fecit daturus est, sed seipsum qui fecit omnia: ad capiendum Deum exercere: quod semper habiturus es, diu desidera. Reprobati sunt in populo Israel qui festinauerunt assidue: & affectus iste reprehenditur in scriptura, festinantium; nempe eorum, quibus pro desiderio sua quietis cadet longius vivere, & in illo radio desistunt à proposito & retrò respiciunt.

Sic itaque desideria cœlestia sunt temperanda, ut, quam ardentem excitantur, tam patienter sustineantur; Quod utrumque fuscè & eloquenter cœlesti eloquentia expressum habes apud Kempensem: *Fili mi, cum tibi desiderium aeternae beatitudinis desuper infundi sentis, & de tabernaculo corporis exire concupiscis,*

ut claritatem meam sine vicissitudinis umbra contemplari possis: dilata cor tuum, & omni desiderio hanc sanctam inspirationem suscipe. Redde amplissimas supernae bonitati gratias, quae tecum sic dignanter agit, clementer visitat, ardentem excitat, potenter subleuat, ne proprio pondere ad terrena labaris. Neque enim hoc cogitatu tuo, aut conatu accipis, sed sola dignatione supernae gratiae & divini aspectus: quatenus in virtutibus & majori humilitate proficias & ad futura certamina te prepares, mihi quoque toto cordis affectu adherere, ac ferventi voluntate studeas deservire.

Evangelium Vigiliæ suprà in hac 2. parte declaratur, tota hebdomada Quinquagesimæ.

FERIA QUINTA.
ASCENSIO
DOMINI.
DE QUARTO MOTIVO COELESTIS
Desiderii quod Christus in Cœlum ascen-
derit, ibique regnet.

Et cum hac dixisset, videntibus illis elevatus est, & nubes suscepit eum ab oculis eorum.
Luc. 1. Act.

VERITAS PRACTICA.

Nemo verius ascendens Christi Mysterium assequitur, quam qui veriori desiderio ascendentem Christum sequitur.

RATIO est, quia nemo verius Christi ascendens mysterium assequitur, quam qui mysterii finem attingit.

Sed nemo verius mysterii finem attingit, quam qui veriori desiderio Christum ascendentem sequitur.

Ergo & nemo verius ascendens Christi mysterium assequitur, quam ille ipse qui sic ascendentem Christum prosequitur. Quae certe consideratio plurimum valere potest augendis nostris desideriis.

I. PUNCTUM.

CONSIDERARI potest hodie Christus Dominus uno eodemque ferme tempore, in triplici statu valde diverso. Primum quidem stat in monte olivarum cum Apostolis, ceteraque illa beata turba, quae ex eius praescripto illuc convenisse creditur, praesertim Beatissima Virgo mater. Deinde post extrema verba, post suavissimam valedictionem, atque impertitam benedictionem, ascendit in altum captivam ducens captivitatem. Denique sedet à dextris Dei, constitutus in caelestibus supra omnem principatum, & potestatem, & virtutem & dominationem.

Contemplantur quam sit amabilis in primo statu